

[Landbrugsministeren.]

kan løse alle de økonomiske problemer, som har været nævnt her. Må jeg i øvrigt, når man har draget de unge ind i dette, sige, at jeg håber, at vi, når de øvrige landbrugslovforslag er behandlet, i oktober kan vende tilbage med forslag, der netop beskæftiger sig med de problemer. Man mener, det er unaturligt, at vi fremsætter et lovforslag, der kun tager sigte på at hjælpe en del af landbruget, men jeg mener ikke, at der heri er noget som helst unaturligt. Vi har masser af lovgivning på andre områder, hvormed man først og fremmest tager sigte på at støtte de svageste — hvad enten det nu drejer sig om den ene eller den anden lovgivning — og derfor adskiller denne lovgivning sig på dette punkt ikke fra mange andre love.

Hr. Niels Ravn, som beklageligvis måtte sige, at hans parti ikke vil støtte lovforslaget, mener, at når man forhøjer grænsen for sammenlægning til 45 ha, bør det også være den grænse, der gælder, når det drejer sig om lån. For at der ikke senere skal opstå nogen misforståelse, vil jeg gerne sige, at jeg for mit vedkommende, selv om man i det høje folketing vedtager 45 ha grænsen, ikke føler mig forpligtet til i støttelovgivning og i andre lovgivninger netop at bruge denne hektarstørrelse.

I øvrigt vil jeg til slut takke de ordførere, der var positivt indstillet over for lovforslaget.

Niels Ravn: Kun en kort bemærkning til landbrugsministeren, der har misforstået mig. Jeg foreslog ikke, at man skulle forhøje grænsen til de 45 ha. Jeg er principielt modstander af grænser, uanset hvor de sættes, når det drejer sig om finansiel støtte til det danske landbrug. Jeg gav kun udtryk for min forundring over, at man sætter denne grænse så lavt, som tilfældet er, når man på andre områder nu går væsentligt højere op, når man i øvrigt drager grænser inden for det danske landbrug.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser forslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer [af Arne Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 137) findes i tillæg A. sp. 1805, fremsættelsen i tidenden sp. 3664).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer vil efter min opfattelse ikke være egnet til gennemførelse, og jeg skal nærmere begrunde hvorfor.

Når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at begrundelsen for dets fremsættelse er hensynet til det kommunale selvstyre, må det erindres, at loven også tilsigter at beskytte de private omnibusruter. Dette fremgår bl. a. af lovens § 5, stk. 2, hvorefter det kompetente organ, hvis det vil nægte at forny en tilladelse, skal tilstille koncessionshaveren meddelelse herom med et vist varsel, og af § 4, hvorefter sager om omnibuskørsel skal forelægges Landsforeningen af Danmarks Bilruter til udtalelse. De praktiske udslag, som administrationen af loven med henblik herpå giver, kan ikke med rimelighed betegnes som et indgreb i det kommunale selvstyre.

Det foreliggende lovforslag tager ikke alene ikke hensyn til denne beskyttelse, men det bryder med hele lovens opbygning og mening, som klart er den, at trafikudvalgene, henholdsvis landsnævnet, skal have afgørelsen efter en overvejelse af samtlige hensyn, som skal tages i betragtning, og at disse organer ikke blot skal være ekspederende instanser for en kommunal beslutning. Det er også vanskeligt at forstå, at det påberåbte hensyn til det kommunale selvstyre kun skulle give sig praktisk